

градския патриархъ въ киевска, защото до руския князь св. Владимира е имало много руски митрополити, които сж били изпращани отъ блаженейшия български самостоятеленъ архиепископъ въ Русия, които сж имали своя митрополитски престолъ въ древния руски градъ Вижгородъ, който е недалекъ отъ Киевъ и сега се намира въ запусъло състояние при р. Днепъръ.

Даже и самия св. Владимиръ е билъ покръстенъ въ Киевъ много по-рано отъ херсонското историческо събитие за което говорятъ съвременнитъ тогавашни византийски лѣтописи. Херсонското историческо събитие може да се приеме, че това е било провъзгласяването на християнската религия за господствуваща отъ св. Владимира въ руската държава и руския народъ започналъ масово да се кръщава, а самия св. Владимиръ си е билъ покръстенъ много отъ по-рано въ Киевъ. Ако ли св. Владимиръ да не е билъ покръстенъ по-рано въ Киевъ до херсонското историческо събитие, за което говорятъ съвременитъ тогавашни византийски лѣтописци, то пита се, защо св. Владимиръ е водилъ постоянно съ себе си нѣкакъвъ си свещеникъ Григорий? Толкова повече, че и баба му на св. Владимира, св. Олга, е била християнка, която родомъ е била българка отъ придунавскитъ мѣста, около сегашния гр. Ломъ. Та и самия църковенъ животъ на руския народъ ясно показва, че първитъ проповедници на християнството въ Русия сж били българскитъ църковни клирици, които сж били изпращани въ Русия отъ Негово Блаженство българския архиепископъ, които наедно съ християнството сж пренесли въ Русия и своитъ свещени обичаи и обряди на своята западна апостолска иллирийска църква, които свещени обичаи и обряди руския народъ нарича **стари**. Подиръ подчинението отъ св. Владимира на руската църква подъ църковната властъ на цариградския патриархъ, и свещенитъ обряди и обичаи на цариградската църква сж били пренесени въ Русия, които така сжщо сж влѣзнали въ църковната практика на руската църква, които руския народъ нарекълъ **нови свещени обряди и обичаи**. Както свещенитъ обряди и обичаи на апостолската иллирийска църква сж стари, така сжщо и свещенитъ обичаи и обряди на цариградската църква сж стари. Но руския народъ е наричалъ **стари** иллирийскитъ свещени обичаи и обряди, за-